

Mahničevo *slovo*

Glasnik Postulature sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića | god. II., br. 1 | travanj, 2015. | ISSN 1849-3688

- Preporod samoga sebe
(korizmena poslanica iz 1911. godine)
- Razgovor s biskupom Ivicom Petanjkom
- Svetište majke Božje Goričke i sluga Božji
biskup Mahnić

Mahnićevo *slovo*

MAHNIĆEVO SLOVO

Glasnik Postulature sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića

Adresa

Postulatura sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića

Biskupa Antuna Mahnića 18

HR - 51 500 Krk

+385 (0)51 221 018

postulatura@biskupijakrk.hr

Izdaje

Postulatura sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića

Glavni i odgovorni urednik

Saša Ilijić, postulator

Suradnici Glasnika

Marin Čubrić, Zvonimir Badurina Dudić, Jan Dominik Bogataj,

Anton Bozanić, Krešimir Dajčman, Franjo Velčić, Irena Žužić

Lektorica

Marina Čubrić, prof.

Fotografija

Ernest Bonifačić, Walter Salković, Filip Šabalja

Oblikovanje

Marin Šantić | creative consultancy

www.marinsantic.com

Fontovi

Adria Grotesk, Marcus Sterz

Anglecia Pro, Andriy Konstantynov

Tisak

Tiskara Šuljić, www.tiskarasuljic.com

”

Sve rečeno, stavljam ti na srce, da uvažiš, zavoliš i u svojem življenju provedeš u djelo. Nitko od vas, premili moji, neka ne zađe ni za čas s katoličkog puta! Svi budite veselje vječnom Bogu, kod Koga ću se za vas moliti u lijepome nebu, i od koga vam već sada prosim najobilatiji blagoslov.

Sluga Božji Antun Mahnić, 1920.

Kazalo

Uvodna riječ postulatora – 2

Kronološki prikaz života sluga Božjega Antuna Mahnića – 4

Preporod samoga sebe (korizmena poslanica) – 6

Biskup Ivica Petanjak – nasljednik sluga Božjega Mahnića – 10

Dvije-tri biskupa Ivice – 13

„I onaj prošli bio je dobar!“ – 16

Svetište majke Božje Goričke i sluga Božji biskup Mahnić – 18

Hodočašća sluzi Božjemu Antunu Mahniću – 22

Svjedočanstva, molitve i zahvale – 27

Uvodna riječ postulatora

Budimo glasnici *Mahnićevo slovo!*

Početak je mjeseca ožujka dok ovo pišem. Toliko se stvari od jednom događa. Događaji od velike važnosti za Crkvu, za našu Krčku biskupiju: Biskupijski susret mladih prvi put u župi Dobrinj; prekrasan događaj; tu je i skoro ređenje novoimenovanog krčkog biskupa fra Ivica Petanjka, prevažan događaj za našu biskupiju; tu su i nadolazeći uskrсни blagdani, bogata liturgija Velikog tjedna. A tu je i stvaranje novog (drugog) broja Glasnika Postulature Mahnićevo slovo!

Mahnićevo slovo izašlo je u travnju 2014. godine. Taj je broj bio poseban po dvije stvari: donio je cijelu dokumentaciju o početku i otvaranju biskupijskog procesa za proglašenje blaženim i svetim slugе Božjega Mahnića, a bio je i ujedno prvi broj Glasnika. Kakav bi trebao biti drugi broj?

Nakon prvoga broja otvaraju se mnoga pitanja. Do koliko je vjernika stigao ovaj Glasnik? Koliko li ih je Glasnik pročitalo? Je li nekog potaknuo da još više upozna lik slugе Božjega? Je li koga potaknuo na molitvu? Je li nam potreban? I iako nemam detaljne i jasne odgovore na postavljena pitanja, ipak imam neke činjenice koje bih htio podijeliti s Tobom, dragi

čitatelju, a same će po sebi reći koliko nam je Glasnik potreban.

U proteklih godinu dana primio sam toliko upita i molbi elektronskom poštom: želimo doći na grob slugе Božjega i hodočastiti njemu. Lijep je broj hodočašća i hodočasnika iz Hrvatske, ali i iz Mahnićeve rodne Slovenije. Čitam ispunjenu knjigu molitava, zahvala i dojmova koja stoji uz grob slugе Božjega i u njoj gledam molitve i misli tolikih vjernika hodočasnika u krčku katedralu. Gledam svećenike, redovnike i redovnice i naše bogoslove kako mole uz grob slugе Božjega. Na poziv župnika župe Lun i župe Poljica odazvao sam se progovoriti o sluzi Božjem i uočavam da su vjernici naše biskupije dobro upoznati sa svijetlim likom biskupa Mahnića. Tu je i dan slugе Božjega koji se obilježava svakog 14. dana u mjesecu u katedrali dostojanstvenim odlaskom na grob slugе Božjega i zajedničkom molitvom. Djeca i mladi, svak na svoj način, spremaju se za susrete vođeni duhom slugе Božjega. Kako ne spomenuti sve one tihe molitelje koji uz grob svakoga dana mole; one koji u svojim kućama na vidljivu mjestu imaju sličicu s molitvom slugе Božjega, onih koji svojim najmilijima uz bolnički krevet

donose sličicu i mole zagovor i zaštitu.

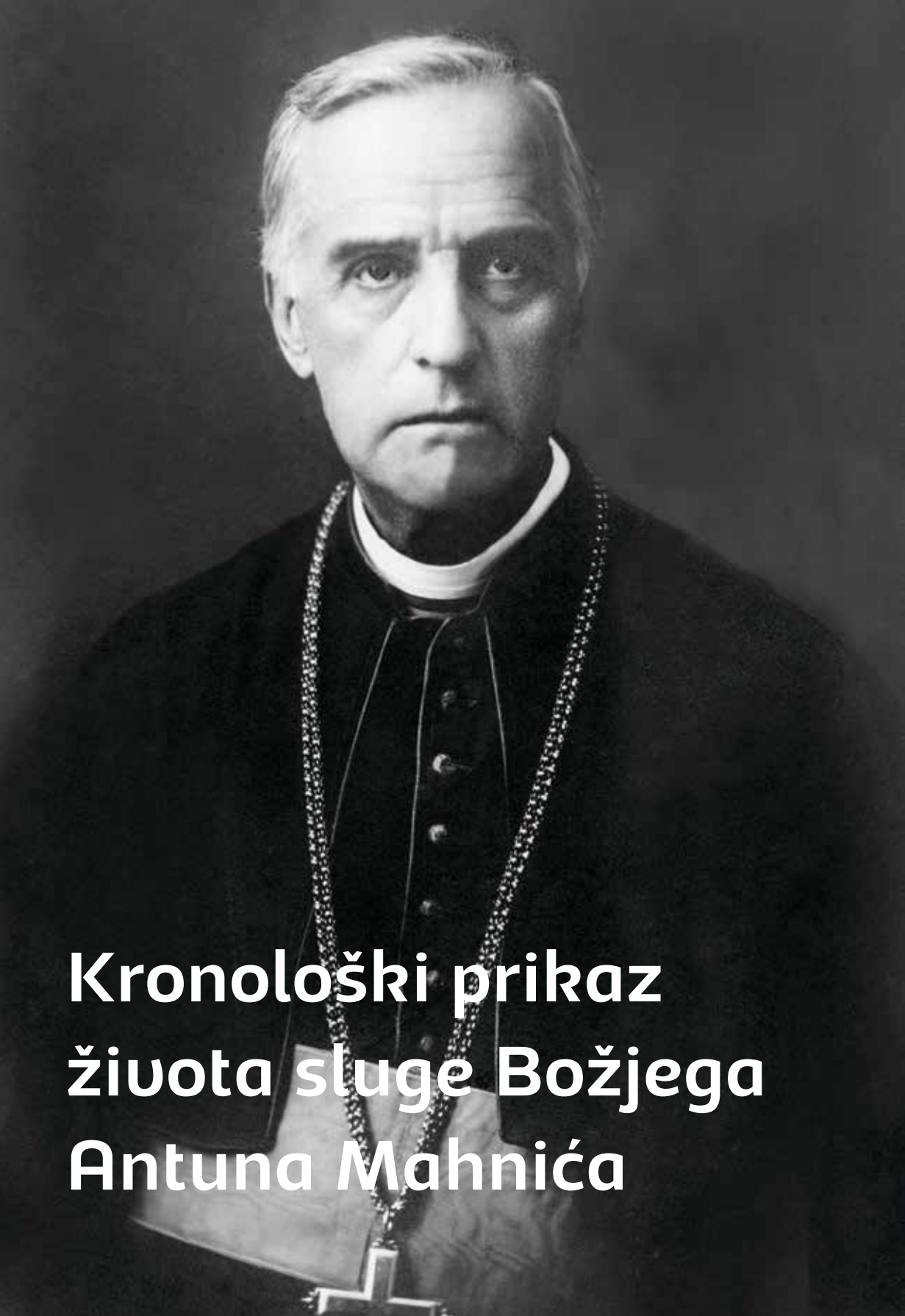
Ključni događaji za našu biskupiju nisu ostali bez susreta sa slugom Božjim. Tako je biskup Valter Župan na dan objave o imenovanju fra Ivica Petanjeka 24. siječnja 2015. s prisutnim svećenicima molio na grobu sluge Božjega Mahnića, a prvi posjet novoimenovanog biskupa fra Ivica započeo je isto tako molitvom na grobu sluge Božjega.

Je li nam ovo potrebno? Naravno da je potrebno. Sluga Božji Mahnić tiho ujedinjuje i privlači svojim svijetlim likom i tragovima koji još od njegova vremena žive u našoj biskupiji. Potrebno je da se njegovo djelo i njegovo ime šire našom Crkvom jer on nas svojim životom usmjerava prema Uskrsnome.

Dragi čitatelju, evo ti novi broj našeg Glasnika. Iskoristi ga, dijeli ga onima koji do njega ne mogu doći, budi glasnik Mahnićeve slova.

Sretan ti Uskrs!

Saša Ilijć

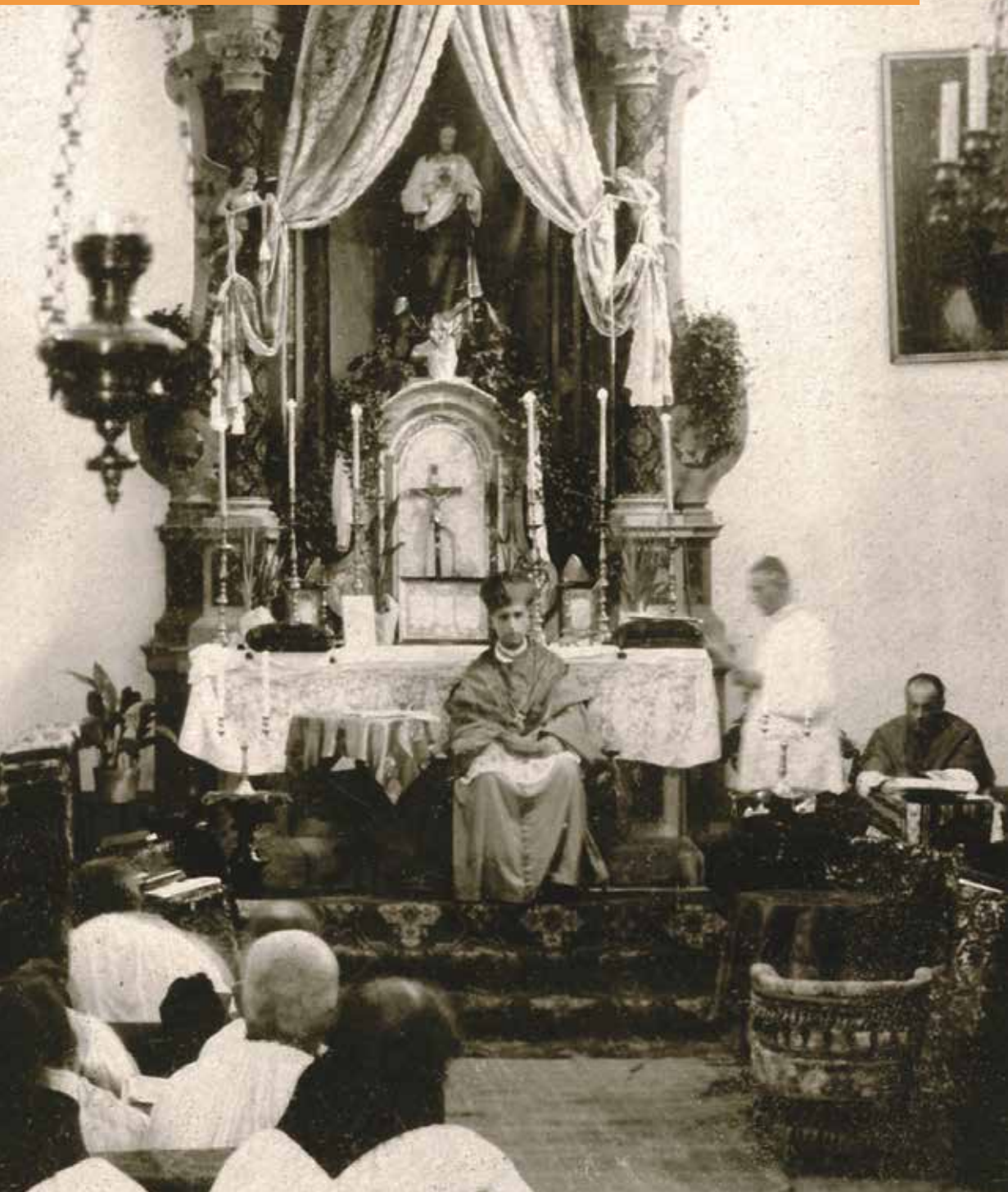
**Kronološki prikaz
života sluge Božjega
Antuna Mahnič**

14. rujna 1850.	Rođen u Kobjdilju (Slovenija)
1875.	prefekt Dječaćkog sjemeništa u Gorici (Italija)
1888.	profesor Novog zavjeta u Gorici
1884.	urednik glasila Nadbiskupije Folium periodicum archidioeceseos Goritiensis; pokreće časopis Rimski katolik
1896.	imenovan i posvećen za krčkog biskupa u Gorici
1897.	ustoličen u Krku
1899.	ustanovljuje biskupsku tiskaru Kurykta u Krku; počinje izlaziti časopis Pučki prijatelj
1901.	otvara I. Krčku dijecezansku sinodu; pokreće časopis SS. Eucharistia
1902.	osnovao Staroslavensku akademiju u Krku
1903.	pokrenuo časopis Hrvatska straža
1905.	pokrenuo časopis Luč
1904.–1908.	teški sukobi zbog vjeronauka na talijanskom jeziku
1906.	održan prvi sastanak katoličkih hrvatskih i slovenskih akademičara na Trsatu
1907.	osnovano društvo „Domagoj“ u Zagrebu
1908.	predvodio biskupijsko hodočašće u Lurd
1911.	II. Krčka dijecezanska sinoda
1919.	interniran u Frascati (Italija)
1920.	opet se vraća u Krk
1920.	boravi na liječenju u Varaždinskim Toplicama i u Zagrebu
14. prosinca 1920.	umire u Zagrebu na glasu svetosti
1929.	prijenos njegova tijela s Mirogoja na Ksaver
23. studenoga 2002.	njegovi zemni ostatci preneseni iz Zagreba u Krk
14. prosinca 2013.	svečano otvoren postupak za njegovo proglašenje blaženim i svetim

Preporod samoga sebe

Korizmena poslanica biskupa Mahnića iz 1911. godine

Kada se god, braćo u Kristu, spremam da vam prigodom nastojeće korizme upravim svoju biskupsku riječ, obuzima mi srce osjećaj svete ozbiljnosti. I kako ne! Korizma je vrijeme razmatranja vječnih istina, molitve, posta i pokore, vrijeme, za koje sv. Crkva veli, da nam otvara vrata raja. Zato nas sv. Crkva i poziva: Primimo ovo vrijeme moleći se Bogu i proseći da nam oprostí grijehe naše, da uzmognemo u Gospodu slaviti dan Uskrsnuća! (...)

U čovjeka se samoga nalazi zakon koji se protivi zakonu uma i zarobljuje čovjeka pod grijeh; grijeh s tim nekako živi u čovjeku, tako te ne čini dobro što bi htio, nego zlo što neće da čini. Koje čudo, dakle, da se mnogi hodajući putem grešnog uživanja vječno pogube! (...)

Istina, žalosna istina je da imade i u kršćanskom puku mnogo takvih »koji žive kako materijalisti uče: to jest, kako da ne bi bilo Boga ni duše, kako da bi bio čovjek stvoren za ovu zemlju, a ne za vječnost.«

Pače imade ljudi koji su u svojoj razuzdanosti već posve zaboravili na vječnost i nebo, na dušu i Boga, držeći čovjeka životinjom koja nema i ne poznaje viših potreba nego da zadovolji tjelesnoj pohlepi. U tom se sastoji novovjeko evanđelje takozvanoga materijalizma, to jest nauka koji taji dušu, Boga i život s onu stranu groba.

Na žalost nalazi ovaj nauk učenika i sljedbenika također u kršćanskome puku, a ne možda i u nas? (...)

Istina, žalosna istina je da imade i u kršćanskom puku mnogo takvih »koji žive kako materijalisti uče: to jest, kako da ne bi bilo Boga ni duše, kako da bi bio čovjek stvoren za ovu zemlju, a ne za vječnost.«

Sva ona neobuzdana pohlepa za

svakojakim pa i grešnim zabavama, raskoš, neumjerenost i pijanstvo, rasipnost, plesovi, bludnost – što je to drugo nego materijalizam što ga provadaju kršćani u djelu, u življenju? I koliko zla potječe od ovakva života? Najveće je zlo gubitak posvećujuće milosti Božje, s njom gubitak onog mira što ga je donio Isus na svijet i bez kojega nema prave sreće i zadovoljstva; pogibelj vječnog prokletstva kojoj čovjek izlaže svoju dušu. Uz to imade i svijest drugih zala naročito socijalne ili društvene/obiteljske naravi: svake vrsti bolesti, siromaštvo i bijeda, neposlušnost i podivljanje osobito mladeži. (...)

Zato i sv. Crkva podiže svoj glas: Uzdiignite svoje glave! Gore srca! Tražite, mislite na ono, što je gore, gdje sjedi Krist s de-

sne strane Boga Oca, a ne što je na zemlji. Jer brzo »prolazi obličje ovoga svijeta«. (...)

Čovjek ne živi na zemlji zato, htjede reći Isus, da se brine jedino za tjelesni život, koji se hrani i uzdržava hljebom, nego njemu daje nebo još jednu drugu hranu, a to je hrana riječi Božje, da njome hrani i uzdržava jedan drugi, viši život, život duše, život za nebesa.

Znate pak, braćo u Kristu, da hrana riječi Božje drugo nije nego onaj božanski nauk koji nam je objavio Isukrst, a sveta nam je Katolička Crkva tumači i predlaže da vjerujemo. »Riječi, koje vam ja rekoh, duh su i život«, veli Isus.

1) I zaista što bismo bili bez nauka Isusova koji nas rasvjetljuje, koji nam

pokazuje put u vječni život. Koga ne obasja svjetlo Isusova evanđelja, on sjedi, kako veli Sveto pismo, u tami i u sjeni smrtnoj, on neće nikad naći put mira, put, koji vodi u život vječni.

2) Zato i Isukrst, govoreći o svome naku, veli: »Tko je žedan, neka dođe k meni i i pije; jer tko u mene vjeruje, iz njegova će tijela poteći rijeke žive vode, one vode, koja teče u život vječni.

3) Što je poglaviti uzrok da kršćani žive poput nevjernika, što se djela njihova tako malo podudaraju s vjerom? Što drugo nego njihovo neznanje, što zanemaruju riječ Božju poslušati. Jer riječ Božja ne samo da rasvjetljuje razum, već ona i volju na dobro potiče, ona i srce užije pla-

dušu svoju hrane za vječni život. *To je andeoski kruh koji je sišao s neba, što nije drugo nego On sam, naš Božanski Spasitelj. Nije htio On da se mi, djeca Božja, određeni da jednom Boga licem u lice gledamo i uživamo, poput Izraelaca Starog zavjeta hrani-mo poput zemaljskim kruhom, koji nas ne može očuvati od smrti, nego htio nam je dati svoje tijelo i svoju krv, da možemo imati život vječni te nas može uskrisiti u posljednji dan u neumrloj slavi vječnog blaženstva.*

7) Kao što nam riječ Božja pokazuje put istine naučavajući kako da živimo, kako da se vladamo naspram Bogu i bližnjemu; tako nas Presveto Tijelo Isusovo, što ga primamo na pričesti, krije da uzognemo živjeti kako nas riječ Božja na-

Zato i sv. Crkva podiže svoj glas: Uzdignite svoje glave! Gore srca! Tražite, mislite na ono, što je gore, gdje sjedi Krist s desne strane Boga Oca, a ne što je na zemlji. Jer brzo »prolazi obličje ovoga svijeta«.

menom ljubavi prema Bogu i bližnjemu te čini opsluživanje zapovijedi Božjih lakim i ugodnim. (...)

Zato, predragi u Kristu, hranite se marljivo hranom riječi Božje. Žedajte riječ Božju kao što jelen žeđa za izvorom hladne vode. Riječju je Božjom Isus pobijedio napasnika u pustinji. Riječju ćete Božjom i vi pobijediti đavla koji kao ričući lav obilazi svijet tražeći koga da proždere.

4) Riječju Božjom pobijedit ćete svijet i uklonit se njegovim mrežama; jer vjera je pobjeda koja pobjeđuje svijet.

5) Riječ vam Božja pruža štiti kojim možete napokon pogasiti raspaljene strijele grešne požude što prebiva u vašim udima.

6) *No Isus je osim riječi Božje svojim vjernicima ostavio još drugi hljeb da njime*

učava, da ugodimo Bogu i da se spasimo.

Riječ Božja i presveta Euharistija! Eto dakle hrane kojom nam valja hraniti dušu u pustinji zemaljskog života želimo li da neprijatelja našeg spasa, đavla, pobijedimo, kako ga je pobijedio Spasitelj naš Isukrst. (...)

Preporod samog sebe! Ovaj preporod počinje u srcu, u duši; jer tu je korijen, tu je izvor svemu što čovjek misli i želi i radi, budi dobro budi zlo. Da se pak grešno srce izliječi, zato imade jedan samo lijek: pokora. Ništa ne koristi molitva ni post, ni trpljenje tijela, ni milostinje ili koja mu drago ina dobra djela, dok je srce odano grijehu. Da se pak duša otme grijehu te počne Bogu ugadati, za to je nužno potrebna pokora. Farizeji su obavljali sve moguće pobožnosti i poste dok im je srce bilo pokvareno.

Zato kad su došli u pustinju sv. Ivanu Krstitelju, da bi se i oni dali krstiti, ovaj će im: 'Porod gujinji! Tko vam je kazao da izbjegnute gnjevu pravednog Boga, koji će vas stići? Činite dostojni plod pokore. Jer eto već stoji sjekira na krojenu drvetu; svako drvo, koje dobra ploda ne rada, posjeći će se i u oganj baciti.

1) Na drugom mjestu opet opominje Isus: »Ako ne budete činili pokore, svi ćete se pogubiti«.

2) Pokora je, kao što uče sveti oci, daska koja čovjeku preostaje od lađe što mu je razbiše valovi pohote i grijeha; on će se jedino još spasiti ako se za nju uhvati. (...)

Rekoh drugo da se djelo preporoda mora protegnuti i na obitelj i uopće na cijelo društvo; jerbo čovjek ne živi sam za se, nego u zajednici s drugima i za druge. Sijaset ima društvenih vezova koji nas spajaju u jedno tijelo. (...)

Kako treba da supruzi svete svoj zajednički život, tako im valja s istom brigom i revnošću skrbiti za svoj porod. Kršćanski odgoj djece sačinjava jedan, a to poglaviti dio obiteljskih dužnosti što ih imadu kršćanski supruzi kao roditelji. (...)

Ipak bi vas, kršćanski roditelji, rado i opet podsjetio na četvrtu zapovijed. Ta znate kako Bog u ovoj zapovijedi djeci kao dužnost nalaže da oca i majku poštuju i slušaju te hoće Bog da od ovog štovanja i poslušnosti zavisi dugi život i sreća djece na ovoj zemlji. Što slijedi iz toga? Iz toga slijedi da moraju roditelji djeci samo ono zapovijedati što se ne protivi Božjem zakonu jer bi inače djecu, koja još ne razlikuju što je dobro, što zlo, dok su u drugu ruku poslušali svoje roditelje, ne samo navodili na grijeh nego u grijeh upravo tjerali. Isto tako i još više su roditelji dužni dobrim primjerom prednjačiti svojoj djeci jer više djeluje primjer nego riječ, primjer čovjeka

vuče za sobom, a pogotovo primjer što ga roditelji pružaju djeci, koja su, kako rekoh, po zapovijedi Božjoj dužna činiti, što čuju ili vide od svojih roditelja. (...)

Međutim, prvom se pričešću ne svršava uzgojni zadatak kršćanskih roditelja. Dakako dijete će sada primiti u svoje krilo Crkva i škola; no i jedna i druga malo će moći postići ako je roditelji izdašno ne podupru. Valja – a to je opet sveta dužnost roditelja – djecu redovito slati u crkvu na službu Božju i kršćanski nauk kao i u školu, gdje djeca uz druge za život korisne stvari i opet uče kršćanski nauk. (...)

Sada pak upravljam svoju riječ na vas, kojih se ovo u prvom redu tiče, na vas, kršćanski mladići, koji stojite u cvatu života, koji ste ponos vaših roditelja, a nada naše domovine: Kako me duboko u srce zaboli kad god mi do ušiju dopre koji glas kako se mnogi od vas nedolično vladaju, kako polaze u krčme, igraju karte pa se i opiju. Drugi opet traže čast u tome da se ističu na plesištu ili u noćnom klatarenju i pjevanju svakojakih pa i ružnih pjesama; imade i takvih koji traže slavu u svojoj pesti, pa eto tučnjavi, pa i krvi i rana te napokon tužbi koje svršavaju i s tamnicom. Drugi opet pokazuju svoju raspuštenost i surovost na javnoj ulici, nepristojni su u ponašanju, nestašni, objesni tako da ih ne može ukrotiti nijedna sila. Hoću li još nabrajati stvari koje vam zacijelo nijesu na čast, mladi moji prijatelji?

Ne! tako ne može, tako ne smije više biti. Vidite sami da time činite sebi sramotu pred poštenim ljudima, a kamoli pred Bogom; pa i sami ćete se mnogih vaših djela kasnije, kad sazerete do muževne dobe, sramiti. Zato, kršćanski mladići, gore srca! (...)

U Krku, na dan Ukazanja Bezgrješne Djevice Marije 1911.
biskup Anton

Biskup Ivica Petanjak – nasljednik sluge Božjega Mahnića

✦ Irena Žužić

Polaganjem ruku i posvetnom molitvom glavnog zaređitelja kardinala Josipa Bozanića, zagrebačkog nadbiskupa i metropolita, suzaređitelja mons. Alessandra D'Errica, apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj, mons. Valtera Župana, dosadašnjeg krčkog biskupa i apostolskog administratora Biskupije Krk, na 5. korizmenu nedjelju, 22. ožujka 2015. u krčkoj katedrali dr. fra Ivica Petanjak zaređen je za krčkoga biskupa. Biskup Petanjak preuzeo je tako drevnu stolicu krčkih biskupa te postao nasljednikom sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića.

Prostor katedrale, crkve sv. Kvirina i pripadajuće joj kripte nije bio dovoljan za

»I Vama su danas upućene riječi koje je toliko puta Bog uputio Jošui kada je ovaj nakon Mojsijeve smrti preuzeo vodstvo izraelskog naroda: 'Ne boj se, budi junak!' Ivice, ne boj se! Biskupe, ne bojte se, svi su Vas dobro primili i dobro ste došli. Biskupe Ivice, Vi ovim danom postajete duhovni stup krčke Crkve. Pa, u Božje ime nadograđujte na djelo svojih predšasnika i započnite svoj pastirski hod.«

Nakon Službe Riječi prezbiteri pratitelji dopratili su izabranika do glavnog zaređitelja te zatražili da bude zaređen za krčkog biskupa. Apostolski nalog (Bulu) pročitao je apostolski nuncij mons. Alessandro D'Errico.

»Uhodane trase vaših dičnih predšasnika sluge Božjega biskupa Mahnića, Zazinovića, Bozanića i Župana, mogu Vam biti dobar i siguran smjerokaz na biskupskom putu.«

prihvat mnoštva vjernika koji su pristigli u Krk iz Krčke biskupije i svih krajeva Hrvatske, posebno iz Slavonije i župa u kojima je kao fratar kapucin službovao mons. Ivica Petanjak. Vjernici su stigli u 20-ak autobusa a željom da podrže novog biskupa i da sudjeluju na slavlju njegova ređenja.

Na početku euharistijskog slavlja mons. Valter Župan uputio je pozdravnu riječ. Novome biskupu izrazio je dobrodošlicu u ime svih svećenika, đakona, redovnika, redovnica i vjernika laika i u svoje ime te mu izrekao riječi ohrabrenja:

Usljedila je prigodna homilija kardinala Josipa Bozanića. Obraćajući se biskupu Ivici, kardinal Bozanić ga je ohrabrio riječima da »prepusti Gospodinu putove svoje da bi donosio plodove Njegove«. Podsjetio je i na riječi koje je prije gotovo 120 godina, nakon imenovanja za krčkog biskupa, pisao, još iz Gorice, svojim vjernicima Krčke biskupije, sluga Božji biskup Anton Mahnić, veliki prijatelj i podupiratelj kapucina u Rijeci: »*Niti po mojem niti po vašem savjetu, već voljom Božjom dolazim među vas. Pođi!, glasi Božja zapovijed,*

a ja poslušan dolazim. Volja Božja je moje preporučno pismo na vas, mili vjernici. Mene i vas, eto, želi Gospodin spojiti vezom duhovnim, vezom najsvetijim, što ga se može zamisliti na ovoj zemlji. Vi primete u meni vašega novog Pastira, vašeg biskupa, a ja u vama dobivam svoje biskupljane, svoje stado, od Boga mi povjereno.»

»I Tebe, biskupe Ivice, Gospodin Isus poziva iz Hrvatske kapucinske provincije svetog Leopolda Bogdana Mandića, kojoj si do sada pripadao. On Te šalje i povezuje najsvetijim vezom s vjernicima na sjevernojadranskim otocima: Rabu i Pagu, Lošinj, Iloviku, Susku, Unijama i Srakanama, Cresu i Krku. Kler i vjerni narod rado Te primaju kao učitelja i Pastira koji im dolazi jer ga ovamo šalje papa Franjo«, rekao je kardinal te naglasio kako »ovo slavlje najtješnje povezuje sa Svetim Ocem, a istodobno nas smješta u onu rijeku milosti, svetosti i revne pastoralne službe

kojom se stoljećima odlikuje Crkva u hrvatskome narodu, a što smo pozvani prenijeti novim naraštajima.«

Kardinal je svećenicima Krčke biskupije posebno na srce stavio novoga biskupa, pozvao ih na zajedništvo s njime i međusobno te pastoralnu blizinu s vjernicima. Vjernike je pak potaknuo da uvijek mole za svoje svećenike, sve Bogu posvećene osobe i za duhovna zvanja, obitelji, za djecu i mlade, starije, bolesne i potrebne.

Davši svoj pristanak: »Hoću« na upite kardinala s kojima je novi biskup preuzeo na sebe dužnosti biskupstva, zazvana je pomoć nebeske Crkve, litanijama Svih svetih.

Na kraju euharistije mons. Želimir Puljić, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, izražavajući biskupu Petanjku dobrodošlicu u hrvatski episkopat istaknuo je: *«Uhodane trase vaših dičnih predšasnika sluge Božjega biskupa Mahnića, Zazinovića, Bozanića i Župana, mogu Vam biti dobar i siguran smjerokaz na biskupskom putu.»*

Preč. dr. Franjo Velčić, prepozit Stolnog kaptola i kancelar Biskupije Krk u ime klera biskupije kazao je: »Biskupe Ivice, koji ste spremni 'prepustiti Gospodinu putove svoje', znajući da je On onaj koji vodi sve nas prema vječnome cilju, vodite nas postojano tom zajedništvu s Njime. Stoga danas i mi idemo ususret Vama otvorena srca, znajući da Bog i po Vašem dolasku, želi nas međusobno zbliziti u svojoj ljubavi. «Jednako tako dr. Velčić je izrekao zahvalu dosadašnjem biskupu Županu: »Neka od danas nadalje, kao krčkog biskupa u miru, Vaša usrdna molitva isprosi obilje nebeskih milosti Vašemu nasljedniku, biskupu Ivici, u zajedništvu s čitavim klerom i Božjim narodom Krčke biskupije.«

Dr. Šime Paparić, predsjednik Pokreta za život Krčke biskupije, biskupu je čestitao

ovim riječima: »Vodite nas, oče biskupe, budite naš učitelj i pastir, a mi ćemo Vas rado s punim povjerenjem slijediti putem Istine i Života.«

(...) Došao sam u svome redovničkom habitu, uz nešto osobnih stvari i nešto više knjiga. Ne mogu vam ponuditi ono što nisam i ono što nemam. (...) Ova biskupija nije moje vlasništvo. Nisam ja njezin gospodar. Nitko nije postao kršćanin radi mene. Ovo je biskupija Isusa Krista, a ja sam jedan od radnika na njivi Gospodnjoj. *Mogu dati samo ono što jesam i što imam.*«

Redovnički život proveden u trudu oko izgrađivanja samostanske zajednice i duhovne skrbi za vjernike nerazdruživo je vezan uz identitet biskupa Ivica Petanjka, kako je sam istaknuo. Zbog toga je obećao da će kao biskup uložiti sve nabo-

»Niti po mojem niti po vašem savjetu, već voljom Božjom dolazim među vas. Podi!, glasi Božja zapovijed, a ja poslušan dolazim. Volja Božja je moje preporučno pismo na vas, mili vjernici.« – Biskup Mahnić, 1896.

Novozaređeni biskup Ivica Petanjak održao je nastupni govor iz kojega ističemo: »Za mene Krčka biskupija postaje početak potpuno novoga života i novoga poslanja. Ona postaje početak avanture ponovnog prepuštanja Gospodinu putova svojih... Nek se naš dobri Otac nebeski smiluje svima onima koji su 'umiješali svoje prste' u ovo biskupsko imenovanje i misle da sam ja prikladan za taj novi početak.

re da izgradi što bolje odnose sa svećenicima, redovnicima i redovnicama: »Želim da svatko od vas tko uđe u ovaj grad, uđe u biskupski dom kao u svoju kuću, jer to je i vaša kuća. Želim da me doživite kao svoga brata jer i ja vas doživljam kao svoju braću. Žarko bih želio da naši susreti budu otvoreni, spontani, bratski i prijateljski.«

Čestitamo!

DVIJE-TRI BISKUPA IVICE

Bog uvijek šalje znakove, treba ih prepoznati!

Razgovor s biskupom Ivicom 2. ožujka 2015.

☛ Razgovarao: Saša Ilijć

Oče biskupe, srdačno Vas pozdravljam u Vašem prvom razgovoru za Glasnik Postulature Mahnićevo slovo. Imenovanjem za krčkoga biskupa dolazite na čelo ovoga postupka za proglašenje blaženim i svetim sluge Božjega Mahnića kojega je Vaš prethodnik mons. Valter Župan otvorio ostvarujući tako želju njegovih i Vaših prethodnika. Koliko ste upoznati s postupkom i što za Vas kao biskupa on znači?

Ne bi bilo u redu da jedan biskup, i to prije nego je zaređen, govori neistinu. Zato mogu reći da znam da je pokrenut proces, ali ne znam u kojoj je fazi sâm postupak i koliko je daleko odmakao. Vrlo sam radostan što je pokrenut postupak jer biskupi, kao i poglavari općenito, ne postaju lako svecima. Poglavari se kad-tad nekome zamjeri i „stane mu na žulj“, a danas su procesi za beatifikaciju i kanonizaciju vrlo rigorozni i tko prođe kroz ovo naše ljudsko „sito i rešet“ uistinu je zaslužio da ga se proglasi svetim.

Nemaju mnogi biskupi tu čast i odgovornost sjesti na stolicu na kojoj je nekoć sjedio jedan sluga Božji. I njegov grob mjesto je na kojemu se moli i dobiva zagovor. Koliko Vas to osnažuje u novim koracima biskupske službe?

Nije teško na stolici sjediti, još ako je udobna. Puno je teže s nje ustati i nešto u životu učiniti. E, tu sad treba imati dovoljno mudrosti i hrabrosti i izložiti se izazovima vremena. Uvijek se rado i sa zahvalnošću zaustavim na grobu svih onih koje sam poznao, a svetim se osobama uvijek utječem u zagovor, a kako neću na grobu jednog velikog biskupa Mahnića, to više što ću po biskupskoj službi, bude li Božja volja, na osobit duhovan način biti i u „rodbinskoj“ povezanosti s njim.

U povijesti je vidljivo da smo na neki način u osobi biskupa Mahnića već usko surađivali s braćom kapucinima, posebno u osobi o. Škrivanića OFM Cap. Nalazite li u tome znakove koje nam Bog šalje?

To je vrlo znakovito. Kad sam sjedio u nuncijaturi u Zagrebu i pred sobom gledao papir koji mi je apostolski nuncij dao u ruke i rekao mi neka čitam polako i pažljivo, i kad sam vidio da me je Sveti Otac imenovao krčkim biskupom, ja sam se doslovno u tom trenutku izgubio, odložio papir na stol i počeo u sebi ponavljati: „Ja i Krk, Krk i ja... što ja imam s Krkom, što ću ja na Krku?“ Isto poslijepodne vratio sam se u samostan u Osijek i opet sam ponavljao isto pitanje i rekao sebi: „Nešto mora

biti. Kod Boga se ništa ne događa slučajno. Nisam mogao završiti na Krku samo tako.“ Tada mi je, između ostalog, došla u svijest i velika suradnja između krčkoga biskupa Mahnića i fra Bernardina Škrivanića; pa prošlogodišnji završetak dijecezanskog procesa sluge Božjeg fra Ante Tomičića u Rijeci i njegove povezanosti s krčkim svećenicima, a tom je prigodom mons. Valter Župan to i napisao u Spomenicu riječkog samostana i preporučio Krčku biskupiju u molitve sluge Božjega fra Ante, a ja sam kao tadašnji župnik i kroničar osobno donio tu Spomenicu i molio prisutne biskupe i svećenike da se potpišu. Bog uvijek šalje znakove, treba ih prepoznati.

Vi ste prolazili uz spomen-ploču uz samostan u Rijeci, tamo je radila i tiskara Mirjam. Kako to odjekuje u Vama?

Godine 2012. proslavili smo u Rijeci stogodišnjicu Riječkih novina. Prije sto godina Hrvatska je imala katolički dnevnik (a danas ga nema) koji je izlazio u Rijeci, a tiskan je u tiskari Mirjam pod okriljem riječkih kapucina i fra Bernardina Škrivanića, uz veliki trud i znanje istaknutih vjernika laika. Zbog političkih neprilika sve je to dvadesetih godina prošloga stoljeća stalo i ostalo tako do dana današnjega. I ne samo tiskara, nego i kapucinska crkva na Žabici koja nikada nije dovršena.

Sluga Božji Mahnić posebno je surađivao s mladima i laicima. Što Vi vidite kao svoj pastoralni imperativ?

Moj je svećenički život, ako se gleda po službama koje sam vršio, dobrim dijelom vezan uz mlade. Između ostalog bio sam odgojitelj u Centru za zvanja (sjemenište), zatim odgojitelj bogoslova, pa potom i postulanata, ali i u svim drugim

službama bio sam s mladima i laicima (župni vikar, provincijalni ministar i župnik). Uvijek sam mladima „držao stranu“ i na neki ih način branio od starih i danas sam tog istog stava. Mladi su produkt starih i u usporedbi s nama starijima još su i dobri. Mi smo najvećim dijelom odgovorni za njihova lutanja. U mladima se krije ogroman potencijal, mladi imaju ideale i snove, imaju energiju i volju, mnogi žive svoje kršćanstvo tako da se mi stariji moramo posramiti, pa i mi svećenici više puta. Želio bih, ako mi to ikako bude moguće, nastaviti svoju povezanost s mladima i laicima jer ću tek tada biti u žiži događanja i osjetiti bilo naroda.

Dolazite u našu biskupiju dok traje postupak za kanonizaciju sluge Božjeg Mahnića. Što u njegovu životu otkrivete kao poticaj za svoj život i ovaj novi korak koji je pred Vama?

Bilo bi oholo s moje strane, koji tek dolazim, uspoređivati se s jednim uspješnim životom koji je dovršen. Osim toga svatko od nas ima put koji treba prijeći. Ja sam prije pet mjeseci bio uvjeren da sam vrativši se u Osijek nakon 32 godine – u grad svoje mladosti u kojem je sve počelo – došao na kraj svoga životnoga puta i neke stvari već isplanirao, a vidi što me je snašlo. Zato prepustimo Gospodinu putove svoje.

U svim ste svojim obraćanjima medijima na asocijaciju o Krčkoj biskupiji istaknuli važnost lika velikog biskupa Mahnića. On Slovenac, vi Slavonac. Čitate li možda i u tome znak vremena kojim nas Bog vodi ka daljnjim otvaranjima sili Duha Svetoga, novim iskoracima u nepoznato ili, kako bi rekao papa Franjo, stvarnostima, osobama i ljudima s periferije, tj. brisanju umjetnih granica koje nas priječe

↑ Svoj prvi dolazak u novu biskupiju, biskup Ivica započeo je molitvom na grobu sluge Božjega.

da ostvarujemo svoje poslanje i zadaću u svijetu?

Moja asocijacija s biskupom Mahničem nije bila u smislu uspoređivanja s njegovim likom i djelom. Rekao sam već da bi to bilo veoma umišljeno s moje strane. Mahnića kao prijatelja i suradnika s kapucinom fra Bernardinom uzeo sam kao poveznicu Krčke biskupije i kapucina i s druge strane misleći na to da ako se u Krku mogao snaći i ostvariti tolike svoje projekte jedan biskup koji je druge narodnosti, mogu pokušati i ja koji također dolazim malo izdaleka, tj. nisam iz mjesne Crkve. To je bar moja velika želja. Ako mi je povjerena jedna važna služba, ja ću se uz Božju pomoć potruditi da opravdam ono

što mi je povjereno. A ako bi i uspio napraviti nešto značajno, onda to ne bi bila samo moja zasluga nego zasluga svećenika, redovnika, redovnica i vjernika laika s kojima dijelim svoj život. Na koncu nisam bitan ja kao pojedinac, pa ni kao biskup, bitan je Božji narod.

Narod nije moja svojina, narod je Božji, a ja sam pozvan da mu budem poslužiteljem. U tom duhu molim sve čitatelje ovoga Glasnika i sve Mahnićeve štovatelje da me uključe u svoje molitve kako bi moje služenje bilo što plodonosnije.

Oče biskupe, u ime čitatelja i štovatelja Glasnika sluge Božjega Mahnića zahvaljujem Vam na ovome razgovoru.

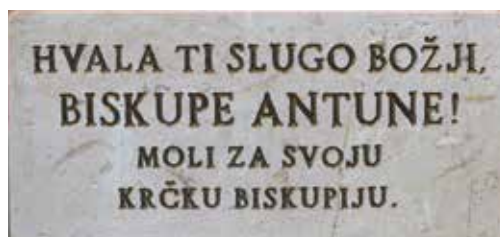
„I onaj prošli bio je dobar!“

✦ Zvonimir Badurina Dudić

Dok su još krajem siječnja 2015. godine radosno brekala zvona naših crkvi objavljujući nam radosnu vijest o novom biskupu Ivici, odjeknula je preda mnoom ova riječ muža, katolika, čovjeka, vjernika: „Pa ča ako je 'stranac'; i onaj zadnji ki je tako došal postal je sluga Božji!“ U tim riječima zrcali se vjernička, katolička otvorenost koja u dotaknutu čovjeku nadilazi, vrlo čestu, zemljopisnu zadatost koja nas sve zna zavesti ka zatvorenosti koja priječi dolazak novosti. Nazirem u toj rečenici, u tome uskliku i već dobro i snažno prisutnu svijest o u čovjeku iz naroda, o značenju i apostolatu sluga Božjeg biskupa Antuna Mahnića.

Ljudi širokih obzora

Zauzetiji vjernik, očito, sluti srcem bar ono osnovno o njemu, što nadilazi puki papir, knjiški zapis, (ne)dostupnu knjigu, a ostaje znavijek u srcima i pamćenju vjernoga puka. Ono što je krasilo Mahnića, što su na svoj način držali i slijedili i njegovi nasljednici na stolici krčkih biskupa, stoji kao smjerokaz, svjetlo i zadaća i pred biskupom Ivicom. U nekoliko skromnih riječi to možemo nazvati čitanjem znakova vremena, otvorenošću prema dolazećim vizijama u narodnom i crkvenom životu, djelatnim zauzimanjem i sudjelovanjem u gospodarskim i svekolikim drugim situacijama suvremenog čovjeka, kako člana biskupijske obitelji tako i vjernika te bližnjega uopće, koliko darovanoga toliko i potrebitoga. Biskup

↑ Zahvalna ploča sa groba sluga Božjega.

Ivica, po znanstvenom usavršavanju povjesničar, sigurno će znati na vidjelo dana iz Mahnićeve škrinjice iznijeti, po nadahnućima Duha Svetoga, i staro i novo, i prolazno i danas aktualno, kao što je to znao i sluga Božji Mahnić postavši u mnogočemu i preteča Drugog vatikanskog sabora, te odgovor na bitne potrebe čovjeka, nekad i danas. Koliko je toga bolno aktualno, od siromaštva do tereta dugova i kamata kao u Mahnićevo vrijeme.

U sve to dolazi nam biskup Ivica s ponosnim i mučeničkim korijenima Zrina (otajstvo križa – još jedna snažna poveznica s Mahnićem!), velikodušnošću Drenja, širinom Đakovštine i slavonske ravnice, kao odvirak Panonskoga mora na uzburkani Jadran, čovjek horizonata, pastir koji će znati kao Mahnić nadići ponekad vrlo uske obale naših zadanosti koje nam je cilj stalno prekoračivati i nadilaziti. Na razini skoro doskočice, Mahnić kao Slovenac, Petanjak kao Slavonac i redovnik, ako se smije ovako na početku služenja novoga biskupa sažeti, ukratko orisati.

Suradnja i istina

Gospodinova su sva vremena. On zna povezati i na filigranski način spojiti stvari djelovanjem Duha Svetoga, i „slijepicma od rođenja“ otvoriti oči. Sluga Božji Mahnić usko je surađivao s ocima kapucinima, orao brazde na katoličkoj njivi s o. Škrivanićem oko mnogočega – od kulture preko mladih i laika do domoljublja i čovjekoljublja. Sve su to sastavnice koje su formirale biskupa Ivicu i koje ga nose. Od odgoja u krilu dobrih i časnih roditelja Stjepana i Kate do studentskih, ne samo rimskih, dana. Od služenja bolesnicima do skladne suradnje s redovnicama.

„I u našem vremenu u kojem nadvladava relativizam i kad se hoće Crkvi odreći pravo da govori, brani i naviješta Božju istinu, Mahnić je kao columna veritatis poruka i poticaj da se ustraje u naviještanju istine“, naglasio je biskup u miru Valter Župan u Službenom vjesniku Krčke biskupije (4/2006, str. 97).

I Mahnić i Petanjak dijele žed za spoznanjem onog najizvrsnijeg – Gospodina Isusa Krista“ (usp. Fil 3,8).

Mahnić je bio poznat po čestim posjetima i dugim klanjanjima pred Presvetim Oltarskim Sakramentom iz kojih mu je proizlazila apostolska plodnost, biskup Ivica traženi je voditelj duhovnih vježbi i čuveni propovjednik.

Prava ljepota

Kao najljepši mogući zaključak ovoga skromnog napisa, neka nam budu riječi, kao sažetak i kao poruka, što reče sluga Božji Mahnić: „Prava ljepota nije ljepota vanjskoga lica, to je ljepota nevidljive duše, ljepota kršćanske krjeposti,

samozataje, poniznosti; ljepota koja se u svojoj apsolutnoj idealnosti prikazuje u Isusu Kristu, a odražava se u životu svetaca Božjih, napokon, više ili manje u životu svake kršćanske duše koja u boju s grijehom i ljudskim slabocama napreduje u svetosti.”¹

Sve navedeno jamči da je to u osobi biskupa Ivice kojega neka u službi krčkoga pastira prati moćni zagovor sluge Božjega Mahnića!

↑ Svijeća mladih Krčke biskupije na grobu sluge Božjega.

¹ Vlado Vladić (prir.), Antun Mahnić, O lijepoj umjetnosti, studije i eseji, Glas Koncila, Zagreb, 2006., 294.

Svetište majke Božje Goričke i sluga Božji biskup Mahnić

O 600. godišnjici postojanja Svetišta

✦ Marinko Barbiš, rektor Svetišta

O svakoj se velikoj obljetnici nekoga svetišta spominjemo njegove velike povijesti, osoba molitelja i hodočasnika, slučajnih prolaznika, velikih i poznatih, kao i onih malih i tihih ličnosti. Svi nam oni govore da se radi o svetom mjestu – o svetištu, mjestu koje privlači, poziva, hrani i njeguje osobni susret čovjeka s Bogom. Takvo jedno mjesto jest i Svetište Majke Božje Goričke koje ove godine obilježava 600. godišnjicu postojanja.

Kratka povijest Svetišta

Svetište Majke Božje Goričke (Baška, otok Krk) jedno je od najstarijih Marijinih svetišta u Hrvatskoj. Potječe iz XI. stoljeća, a na sadašnjoj se lokaciji nalazi od XV. stoljeća. Smješteno je na brežuljku (povijesno zvanom »Grad«) koji dominira bašćanskom kotlinom nasuprot povijesnoj crkvi sv. Lucije gdje je pronađena Bašćanska ploča. Pogled seže preko otočića Prvića na Velebit

i vrh Zavižan. Do svetišta se dolazi uskom asfaltiranom cestom, ali se preporučuje uspeti se zavjetnim stubama (ima ih 237) po kojima su postavljene postaje križnog puta, rad akad. kipara Tomislava Kršnjavoga. Ovo je glavno marijansko hodočasničko svetište Krčke biskupije i otoka Krka, a od davnina ovamo dolaze hodočasnici i iz podvelebitskog kraja sve do Karlobaga i ličkog kraja.

Predaja svjedoči da su bivši kip Majke Božje iz donje crkvice u Jurandvoru na čudesan način u tri navrata pronašla djeca pastiri na ovom brdu, a Gospa je čudesnim znakom snijega početkom kolovoza (5. kolovoza – Gospa Snježna) označila mjesto gdje želi svoje svetište. Marijin kip koji potječe s kraja XV. stoljeća nepoznatog je autora, pozlaćen i okrunjen, a Gospa se klanja Djetetu koje mirno počiva na njezinim koljenima.

Glavni je oltar od kararskog mramora, a pokrajnji su oltari posvećeni sv. Josipu (lijevi) i sv. Ani (desni). Slike na tim oltarima djelo su poznatoga hrvatskog slikara iz Kune na Pelješcu Celestina Mate Medovića iz 1902. godine. Crkvu krase lijepi kasetirani strop s gipsanim medaljonima, sa slikom Marijina krunjenja ponad oltara (I. Volarić). Uz oltarni zid nalaze se slike Marijina Navještenja (akad. slikar Ivica Blažić). Korske su klupe i propovjedaonica od orahova drva. Slike križnoga puta s posebnim izričajem djelo su amaterskog slikara, svećenika iz Rijeke, Adama Muchtina, rađene za vrijeme Drugoga svjetskog rata (1943. – 44.). Na stražnjem zidu crkve kompozicije su Isusova uzašašća, Marijina uznesenja i u sredini velika slika silaska Duha Svetoga nad apostole koji mole u zajedništvu s Marijom (slikar Matija Bradaška). Ispred crkve je romanička loža sa zvonikom na preslicu. Staro zvono ima više od pet stotina godina (1594.), novo je izrađeno 2003. godine i posvećeno Ivanu Pavlu II. i njegovu boravku na otoku Krku. Svetište čuva zavjetne darove, znakove uslišanih molitava hodočasnika te nekoliko vrijednih glagoljskih misala i brevijara. Uz crkvu se nalazila stara bratovštinska kuća, a članovi bratovštine, čiji je statut iz 1425. godine najstariji glagoljicom pisani statut jedne bratovštine u Hrvatskoj, bili su i neki članovi obitelji

krčkih knezova Frankopana. Dolaskom slugu Božjega Mahnića na stolicu krčkih biskupa i možemo reći da ovo Svetište započinje živjeti novim duhom započetim temeljitom obnovom Svetišta, Govorimo o važnoj obnovi kao prekretnici u razvoju. Pa se tako u Svetištu uz pučke pobožnosti i zavjetna hodočašća započinje okupljanjima pjevača, ministranata, bračnih parova, mladih... Od 1990. Svetište se temeljito obnavlja i gradi se Pastoralno-karitativno-socijalni dom u kojemu djeluje i Terapijska zajednica »Savez«. U Svetištu od tada ima stalno nastanjenih, a tu boravi i njegov rektor. Osim Terapijske zajednice ovdje proteklih godina jača hodočasnički pastoral te se okuplja sve više ljudi, posebice na redovitim hodočašćima na Marijine svetkovine i blagdane (osobito na Veliku i Malu Gospu te na Pedesetnice).

↑ Knjižara Antun Mahnić

Svetište danas

Od 2001. godine, kada je na svetkovinu Bezgrešnog začeca BDM, otvorena nova dvorana „Velikoga jubileja“ redovito se održavaju molitveno-evangelizacijski susreti. Povremeno se održavaju i evangelizacijski seminari, duhovne obnove i

drugi susreti vjerskog i edukativno-preventivnog sadržaja. Mnogi dolaze i na duhovne razgovore, psihološku pomoć i podršku, ispovijedi. Smještajni kapacitet centra je 30-ak osoba.

Može se pogledati i mali sakralni muzej ponad kojega se iza sakristije nalazi kapela sv. Leopolda Bogdana Mandića. U knjižari „Antun Mahnić“ mogu se kupiti knjige vjerskog sadržaja i uspomene Svetišta.

Svetište, Marija i sluga Božji

Naše Svetište nosi u sadašnjem obliku snažnu crtu sjećanja na blaženu uspomenu sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića jer je upravo u vrijeme njegova pastirskog vodstva Krčke biskupije, točnije godine 1902., Svetište temeljito obnovljeno i ponovno po njemu blagoslovljeno uoči Male Gospe, 7. rujna 1902. godine, čemu svjedoči, između ostalog, mramorna ploča s desne strane ulaza u crkvu.

↑ Ploča s pročelja koja svjedoči o Mahnićevoj obnovi Svetišta

Možemo samo pretpostavljati s kojom je radošću, ponosom i zahvalnošću sluga Božji hodočastio u ovo stoljetno svetište i s kojim je zanosom blagoslovio obnovljenu crkvu!

On je prepoznao povijesnu vrijednost ovoga Svetišta, ali i kao pastir, Marijin sin,

↑ Čudotvorni kip Gospe Goričke

potrebu da se vjernici njegove biskupije preporučaju moćnom zagovoru Majke Božje.

Izvori nam govore da je kraljica srca sluga Božjega bila bezgrješno začeta Djevica. On ju je dao svakoj svojoj inicijativi, svojim vjernicima kao zaštitnicu, majku i uzor zbog svete čistoće, koja je nenadoknadivi uvjet kršćanskom življenju i svakom radu u apostolatu te zato što je ona bila zastava i program u borbi protiv slobodarstva i svega onoga što nije Božje. Zbog toga će osobni tajnik sluga Božjega Pilepić o njemu zapisati: „Gajio je veliku pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji, koju je on usisao kao maleno dijete od vrlo pobožne majke. Njegovi osjećaji prema Gospi bili su“ – piše nam Pilepić – „upravo djetinji: to se vidjelo iz načina kako je molio i kako je o Mariji govorio.“

Iako nam je malo zapisano o njegovim

hodočašćima u Svetište, iz rečenoga usuđujemo se zaključiti da je na ovo mjesto rado zalazio skupa sa svojim svećenicima i vjernicima svoje biskupije. O njemu kao Marijinu hodočasniku svjedoči i činjenica da je godine 1908. predsjedao prvom hrvatskom hodočašću u Lurd, o svetkovini Velike Gospe. Tom je prigodom za vrijeme svečane mise održao divnu propovijed o

Španjolci a i ostali narodi šapuću: 'Mora da su Hrvati vrlo dobar i pobožan narod kad njihov biskup tako oduševljeno propovijeda i kad na njih tako spasonosno djeluje njegova riječ!'"

Tri godine nakon prvog hodočašća u Lurd biskup Mahnić izdaje poslanicu u kojoj upućuje svoje svećenstvo i vjernike k Isusu preko Marije. I zaključuje svo-

»Mora da su Hrvati vrlo dobar i pobožan narod kad njihov biskup tako oduševljeno propovijeda i kad na njih tako spasonosno djeluje njegova riječ!« – Lurd 1908.

značenju otajstva Bezgrješnog Začeca za vjeru te pozvao Hrvate da u teškim vremenima ostanu vjerni Bogu i Gospi. Crkva je bila puna hodočasnika mnogih narodnosti, svi su pažljivo slušali propovjednika, makar ga nisu razumjeli.

Pripovijeda jedan od nazočnih: „Kad je biskup zazivao blagoslov na hrvatski narod, briznuo je u plač, a s njime nisu zaplakali samo Hrvati, već i svi tuđinci u crkvi. Bio je to veličanstven prizor, neopisiv, rijetko kada u svijetu viđen... Poslije propovijedi jedva se biskup progurao između silnog svijeta koji se gurao k njemu da mu poljubi ruku. Čulo se gdje Francuzi,

ju poslanicu: „Ondje (u Lurdu) se uvjerih da je ono, što sam prije čitao ili čuo sve premalo. Zato sam se Mariji zavjetovao da ću Njezina djela i slavu naviještati svakom prilikom i svima s kojim ću doći u doticaj.“

Poštovani čitatelji Glasnika Mahnićevog slovo, vjerujem da ste uočili važnost ovoga svetoga mjesta i da ste dirnuti ovim riječima i primjerom velikoga Marijina štovatelja koji je bio duboko povezan s našim Goričkim svetištem. Pozivamo vas da hodočastite prilikom ovoga visokog jubileja u ovo Mahnićevu srcu priraslo Svetište. Dobrodošli!

Hodočašća sluzi Božjemu Antunu Mahniću

21. 4. 2014.

Mladi franjevci u posjetu biskupu Mahniću

Uskrсни ponedjeljak je po tradiciji dan odlaska u posjete; prije svega u posjet bližnjima koji nam znače život – poći u Emaus.

U tom duhu smo se i mi, mladi klerici Slovenske franjevačke provincije sv. Križa uputili u kraj u kojemu je živio i djelovao naš sunarodnjak sluga Božji biskup Antun Mahnić.

Na otoku Krku sve nas je ugostio postulator Saša Ilijić kod kojega smo osjetili da se s velikim žarom trudi kako bismo što bolje upoznali lik sluga Božjega i njegove krjeposti.

Posjetili smo i Vrbnik, Baščansku ploču u Jurandvoru, naučili štošta o bogatoj liturgijskoj, kulturnoj i povijesnoj baštini, a svoje smo hodočašće završili u prekrasnoj krčkoj katedrali s molitvom na grobu sluga Božjega.

Zahvaljujemo postulatoru za trud da nas što više upozna sa svetačkim likom sluga Božjega, s njegovim aktivnim radu i djelovanjem za rast katoličke vjere u našim narodima.

br. Jan Dominik Bogataj

14. 6. 2014.

Kroz Mladost – Pesem – Prijateljstvo upoznati biskupa Mahniću

Od 13. do 15. lipnja nas 35 slovenskih studenata, članova studentskog zbora Mladost, pesem in prijateljstvo (MPP) boravili smo na Krku. Povod našem dolasku bio je obilježavanje danâ sluga Božjega biskupa Mahniću kojega, kako čujemo, slavite svakog 14. u mjesecu.

Rado smo se odazvali na poziv vlč. Saše Ilijića, koji je naš zbor zapazio za svojeg boravka u Ljubljani gdje svake srijede animiramo svetu misu za studente u Ljubljani.

Ime MPP označava glavne nakane našeg zbora koje nas povezuju. Svake se srijede na studentskoj misi okupi velik broj studenata koje nastojimo animirati pjevanjem kako bismo što više svi rasli u vjeri. Trenutak je to za svakoga studenta da se u zajedništvu mladih okupi na molitvu.

Iako su ovih dana ispiti koje moramo položiti, ipak se ovakvome pozivu nismo mogli ne odazvati.

U subotu 14. lipnja obišli smo Jurandvor, Bašku, gdje smo iskoristili vrijeme za kupanje, a onda smo se oko 14 sati uputili u svetište Majke Božje Goričke gdje smo, već poprilično gladni, ručali i uživali u ljepoti

krajolika. Sve nas je pozdravio te nam vrlo lijepo progovorio o Svetišu vlč. Marinko Barbiš, rektor Svetiša.

Ipak, morali smo prionuti poslu te smo započeli pjevačke probe jer je vrijeme odmicalo, a naš odlazak u krčku katedralu na misu bio je sve bliži.

Dolaskom u Krk, posjetili smo kaštel i prostore katedrale. U katedrali smo pjevali na svetoj misi koju je predvodio vlč. Saša. Bila nam je to velika čast jer mnogi od nas nisu ni čuli za biskupa Mahnića. U propovijedi smo mogli čuti u čemu tog velikog čovjeka, našega zemljaka i vašega biskupa, možemo nasljedovati. Njegova otvorenost Bogu, molitva i predanost u svakom trenutku bila je osnova djelovanja, borbe protiv svega što nije Božje, posebno protiv liberalizma i kod nas u Sloveniji. No povijest ga je nažalost zaboravila ili ga je smjestila u negativan kontekst. Zato nam je drago da smo se počeli upoznavati s njegovim likom.

Nakon svete mise uputili smo se na njegov grob gdje smo molili, a onda je uslijedio naš koncert pod geslom »Kakor doma«, i to na slovenskom jeziku uz prijevod. Bio je to predivan osjećaj.

U nedjelju, na svetkovinu Presvetog Trojstva, pjevali smo na svetoj misi u Risiki i za vjernike Risike otpjevali nekoliko pjesama.

Bilo je to prekrasno i nezaboravno iskustvo. Hvala svima koji su nas slušali i zajedno s nama slavili.

Neka Bog nagradi sve koji su nas primili i koje smo susretali. Nadamo se i želim si još ovakih trenutaka, a tko zna, možda idući koncert napravimo na hrvatskom jeziku.

Pozdrav iz Ljubljane!

Studentski pjevački zbor MPP

26. 9. 2014.

Mladi iz Zagreba posjetili slugu Božjega

Svake se godine nekolicina mladih iz raznih župa i zajednica grada Zagreba uputi na hodočašće. Ovoga puta nas 50-ak hodočastilo je na otok Krk. Mnogi poznajemo Krk kako turističko središte s bogatom vjerskom i kulturnom tradicijom i baštinom, no nikad to znanje nije dovoljno. Stoga nam je ovo hodočašće uz onaj duhovni karakter donijelo i studijsko učenje o blagodatima ovog našeg kvarnerskog otoka.

Od 26. do 28. rujna 2014. predvođeni vlč. Domagojem Matoševićem, rektorom Međubiskupijskog sjemeništa na Šalati, odsjeli smo u samostanu oo. karmelićana u Krku. Posjetili smo Košljun, grad Krk, razgledali kompleks katedrale, katedralnu zbirku u crkvi sv. Kvirina. Posjetili smo ss. benediktinke te slavili sv. misu u kriпти katedrale koju je predvodio vlč. Saša Ilijić, postulater. Nakon mise svi smo se uputili na grob biskupa Mahnića te zajedno molili po svojim nakanama i zajedničkoj nakani da Gospodin proslavi čašću oltara ovoga slugu Božjega kojemu dugujemo mnogo da možemo danas u našem narodu živjeti vjeru. Posjetili smo i stare kaptole Vrbnik, Dobrinj, Baščansku ploču u Jurandvoru te Svetište Majke Božje Goričke.

Tijana Pribanić

25. 10. 2014.

Hodočašće župe Dob Mahničevim koracima

U zadnje vrijeme, dnevna politika između Hrvatske i Slovenije unijela je nemalo razdora i međusobnog nerazumijevanja, ali puno je važnije ono što nas združuje i čini bogatijima naše odnose i naše zemlje.

Sluga Božji Anton Mahnić sigurno je osoba koja snažno združuje oba naroda jer je za svoga života neumorno radio na obnovi i rastu narodnog identiteta obaju naroda i na zajedničkom hodu koji se temelji na katoličkoj vjeri.

Na postulatorov poziv mi župljani župe Dob (Slovenija) iz Ljubljanske nadbiskupije hodočastili smo 25. i 26. listopada 2014. na Krk. Vlč. Saša pokazao nam je znamenitosti otoka Krka (Omišalj, Glavotok, Krk, Vrbnik i Jurandvor) kroz život i djelo sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića. Došavši u krčku katedralu, slavili smo svetu misu te posjetili grob sluge Božjega i molili na njemu.

Obogaćeni duhovnim likom biskupa Mahnića, otok Krk sada u našim srcima više neće biti samo turističko odredište, već i mjesto sjajne kulturne i vjerske tradicije koje u liku biskupa Mahnića združuje dva susjedska naroda.

Blaž Otrin, Dob

22. 11. 2014.

Postulator u župi Lun

Na poziv vlč. Marijana Kosića, župnika Luna u subotu 22. studenog 2014. upriličena su tri susreta u vidu upoznavanja vjernika župe Lun sa životom i djelom te krepostima sluge Božjega. Naime, sluga Božji biskup Mahnić posvetio je 22. lipnja 1910. župnu crkvu Sv. Jeronima i njen oltar. Nakon što je pogledan kratki dokumentarni film o sluzi Božjem, tri grupe: djeca, starija i mlada, te obitelji razgovarali su o važnosti postupka za proglašenje blaženim i svetim sluge Božjega za našu biskupijsku zajednicu. U nedjelju, 23. studenog 2014. u Jakišnici Postulator je predvodio misno slavlje.

4. 12. 2014.

Postulator u župi Sežana

U četvrtak 4. prosinca 2014. u župi Sežana (Slovenija) gostovao je postulator u kauzi mr. Saša Ilijić te nam je na našem slovenskom jeziku progovorio o liku sluge Božjega biskupa Antona Mahnića. To nije bilo toliko predavanje koliko govor o izvanrednoj osobi i velikom djelu biskupa Mahnića koji je svoj životni rad započeo u Sloveniji, a nastavio na otoku Krku s velikim utjecajem na Hrvatsku i Sloveniju. Postulator je predstavio svetački lik i duhovnost sluge Božjega iz kojega su bile vidljive karakteristike svetosti, ali i razlozi zašto je Krčka biskupija započela postupak za njegovo proglašenje svetim.

Nakon dvosatnog izlaganja prisutni su počeli postavljati pitanja iz kojih je bilo vidno da mi kao Mahničevi sunarodnjaci jako malo ili gotovo ništa ne znamo o ovoj sluzi Božjemu. Nametnute laži koje su

kroz povijest ocrnile lik biskupa Mahnića ovim su izlaganjem potpuno izbljedjele i on nam se ukazao u sasvim novom svjetlu da su ga prisutni odlučili još bolje upoznati i moliti se njemu.

Sandi Škapin, župnik u Sežani

9. 12. 2014.

Postulator u župi Poljica

U dva pokornička vremena pastoralne godine 2014./15., došašću i korizmi, u našu otvorenost Gospodinovu silasku među nas, u našu patnju i pokoru, došao nam je vlč. Saša Ilijić, postulator, progovoriti o čovjeku križa i dubina Božjih, o sluzi Božjem Antunu Mahniću.

Nazočni, zauzeti vjernici, obiteljski ljudi, roditelji krizmanika, idući u hod Gospodnjem ka susretu obitelji na Trsatu, mogli su čuti riječ koja oduševljava i potiče, približava Mahnićev lik i djelo, osvjetljava mu osobu, podsjeća na biskupovo djelovanje. Takvi su bili i naglas (ne)izrečeni odjeci u dušama nazočnih. Oba susreta napustili su zadovoljni, sretni i radosni, ohrabreni za svoj obiteljski apostolat. ZBD

14. 3. 2015.

S Mahnićem pod križem

U subotu 14. ožujka 2015. u 19.15 u sportskoj dvorani osnovne škole u Krku

održan je završni događaj biskupijskog susreta mladih Krčke biskupije: korizmena glazbena večer »S Mahnićem pod križem«. Naime, toga je dana u župi Dobrinj održan tradicionalni susret mladih u župi Dobrinj. Dvjestotinjak mladih sa svih kvarnerskih otoka došlo je zajedno razmišljati o temi ovisnosti među mladima pod geslom »Prepusti Gospodinu putove svoje«. Budući da je bio ujedno i 14. dan u mjesecu kada obilježavamo Dan sluge Božjega biskupa Mahnića, činilo se prigodnim da se mladi okupe oko sluge Božjega te druže u pjesmi, svjedočanstvu i molitvi. Cijela večer bila je dar novoimenovanom biskupu mons. Ivici Petanjku kao dobrodošlica od strane mladih biskupije. A sve je nazočne biskup Ivica počastio svojim prisustvom i svojom riječi.

Nadahnuti riječima Duhovne oporuke sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića katoličkoj mladeži, mladi su promišljali o zajedništvu, apostolskom nauku

S MAHNIĆEM POD KRIŽEM
KORIZMENA GLAZBENA VEČER

KRK - SPORTSKA DVORANA OSNOVNE ŠKOLE

SUBOTA, 14. OŽUJKA 2015. U 19,15 SATI

IZVODAČI:
BSB (BOŽJA SLAVA BAND)
I ALAN HRŽICA

DOBITE!

i Euharistiji u svjetlu Isusove žrtve podnesene na križu, rekao je u uvodnom pozdravu biskupijski povjerenik za mlade i postulator mr. Saša Ilijić. Svoja su svjedočanstva na temu Mahnićeve oporuke izrekli i mladi: Matea Vidulić (Mali Lošinj) i Lovro Buničić (Cres) i Robert Brozić (Krk).

Na samome kraju i biskup Ivica je poručio mladima: »Za vrijeme moje službe u Osijeku rado sam se okupljao s mladima koji su u našu župu dolazili na susrete animirati misna slavlja. Bio sam tužan kad sam ih morao ostaviti, ali ova večer mi ulijeva radost! Drago mi je da se moj prvi susret s vjernicima biskupije dogodio upravo s vama mladima.«

Večer isprepletена molitvom, svjedočanstvima i pjesmom animirali su Alan Hržica i Božja slava band

28. 3. 2015.

Hodočašće djece na grob sluge Božjega

Vjeroučenici viših razreda osnovnih škola Krčke biskupije hodočastili su u organizaciji Katehetskog ureda u subotu, po trinaesti put na grob sluge Božjega. Geslo svih hodočašća je bilo: "Svijetli trag biskupa Antuna Mahnića", a svake se godine daje drugi naglasak. Potaknuti imenovanjem i zaređenjem novog biskupa, misao vodilja ovogodišnjeg hodočašća bila je "Biskup - pastir". Uz oko četiristo vjeroučenika uz pratnju vjeroučitelja na hodočašću su sudjelovali biskup u miru mons. Valter Župan i novi krčki biskup Ivica Petanjak. Bio je to prvi susret biskupa Ivica sa djecom. Na kraju svete mise, djeca su na grob sluge Božjega odnijeli cvijeće i Svijeću djece Krčke biskupije koja će trajno svijetliti na grobu kao trajna molitva.

Sujedočanstva, molitve i zahvale

Ante Dabo

Hvala ti Bože naš za sva dobra kojima nas darivaš. Biskupe Antune pomogni nam spoznati Božju ljubav i milosrđe. Čuvaj nas, posebno tvoj vjerni puk Novalje.

Hodočasnica

Dragi biskupe, znam da gledaš kako dolazimo i molim te...ovdje sam pred tvojim grobom i molim te da osjetim Božju blizinu, osjećaj da sam prihvaćena, voljena. Osjećam se bezvrijedna. Pitam se zašto me uopće Gospodin poslao na ovaj svijet?! Budi mi zagovornik na nebu.

—
Dragi biskup Antune!

Molim te za potpuno iscjeljenje moga brata, moje obitelji. Molim te za vodstvo i zaštitu. Molim te da moj suprug i ja postanemo roditelji, a voljela bi da smijem posvojiti jedno dijete.

Župljanke

Sretan ti Uskrs dragi biskupe. Blago tebi jer gledaš Uskrslog Isusa. Moli za nas, za svijet a posebno biskupiju Krk i sve posvećene župljanke.

—
Dobri biskupe Antune Mahniću, predajem ti u ruke svoju obitelj, moje mlade, mlade moje župe i posebno obitelji moje župe. Molim te podigni ti na noge duhovno moju župu jer ja znam da tvojim zagovorom pred Boga ti to možeš. A meni pomoz da ustrajem na tvom putu.

—
Dragi biskupe Antune, preporučamo ti našu župu i grad! Zahvalni hodočasnici župe Ogulin

—
Isuse hvala ti! Prije mjesec dana molila sam ovdje na grobu biskupa Mahnića da pita Gospodina što misli samnom! Danas je došao odgovor! Hvala ti biskupe!

—
Hvala ti biskupe Antune za tvoj zagovor i moje obraćenje!

Dobročiniteljima i podupirateljima koji su do sada pomogli rad postulature zahvaljujemo za svaki i najmanji dar.

Svih se dobročinitelja spominjemo u svetoj misi svakog 14. u mjesecu kad obilježavamo dan sluge Božjega.

Molitva za proglašenje svetim sluge Božjega

Isuse Kriste, dobri Pastiru!

Sluga tvoj Antun Mahnić bio je revan biskup
i svestrani obnovitelj krčke biskupije;
vođa i učitelj založenog kršćanskog života
vjernika laika svih dobi i staleža,
a posebno hrvatske mladeži.

Bio je revnitelj oko svetosti svećenika
i obitelji, a u vlastitoj patnji i bolesti uzor
za iskušavane nevoljama i bolestima.

Daj nam slijediti njegov primjer
i udijeli nam milost za koju te molimo (...),
a njega proslavi sjajem svetosti.

Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Tko po zagovoru sluge Božjega Antuna Mahnića bude uslišan,
neka o primljenoj milosti ili ozdravljenju obavijesti Postulaturu,
te pošalje svoje svjedočanstvo na adresu Postulature.

Prilozi za rad u Postulaturi sluge Božjega Antuna Mahnića

Postupak za proglašenje blaženim i svetim sluge Božjega kao i postulatura uzdržava se dobrovoljnim priložima štovatelja, molitelja i prijatelja sluge Božjega.

Novčane priloge i milodare za rad Postulature možete slati na račun:

IBAN: HR4823400091100141258

Naznaka: Za postulaturu

BISKUPIJA KRK

Postulatura sluge Božjega Antuna Mahnića

Biskupa Antuna Mahnića 18

51 500 Krk

Za inozemstvo:

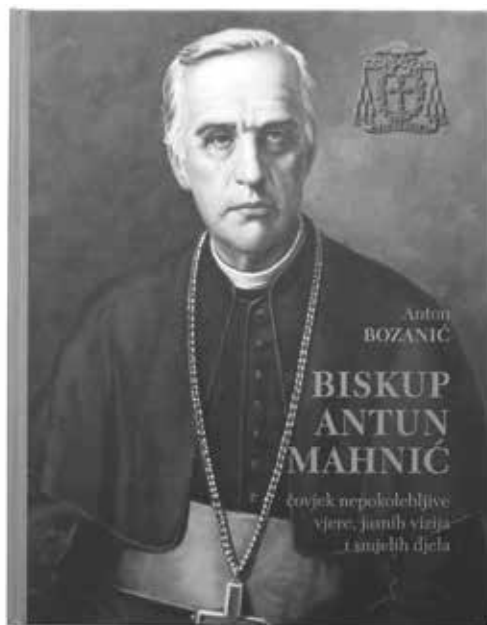
IBAN: HR4823400091100141258

PRIVREDNA BANKA ZAGREB D.D.,

Radnička cesta 50

10 000 Zagreb, Croatia

SWIFT: PBZGHR2XXXX

Biskup Antun Mahnić

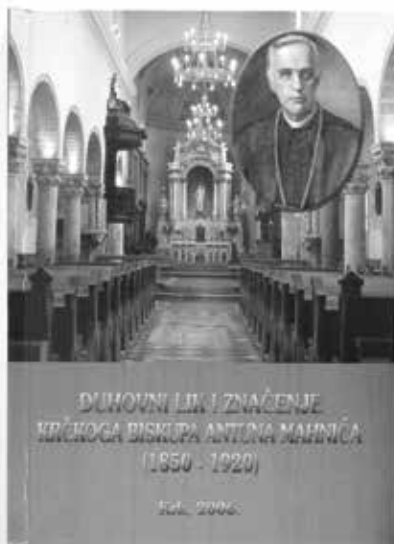
Anton Božanić

Zagreb – Krk, veljača 2013.

U suizdanju Krčke biskupije i Kršćanske sadašnjosti tiskana je monografija koja širim krugovima želi približiti lik sluge Božjega Antuna Mahnića. Monografija želi pridonijeti boljem upoznavanju toga velikana Crkve.

Monografija u svoja tri dijela skromni je pokušaj da se, uz spoznaje o Mahnićevu djelovanju u Krčkoj biskupiji i na području Hrvatske, s povijesnog motrišta odredi prava vrijednost velikog i značajnog biskupa i javnog djelatnika koji u našoj historiografiji još nije dobio odgovarajuće mjesto. Istodobno, i da se s vjerskog polazišta prepoznaju vrline i krjeposti koje su resile duhovnog velikana Crkve u Hrvata, a one postaju nadahnuće nama, ljudima današnjeg vremena.

100,00 kn

Duhovni lik i značenje krčkog biskupa Antuna Mahnića (1850.-1920.)

Krk, 2006.

Zbornik radova sa znanstvenog skupa održanog prigodom prijenosa Mahnićevih posmrtnih ostataka iz Zagreba u Krk 23. studenog 2002. godine. Trinaest predavača obradilo je i prikazalo duhovni lik i značajke biskupa Mahnića.

80,00 kn

Slika na naslovnici:

Tron biskupa u Krčkoj katedrali na kojem je ustoličen sluga Božji biskup Antun Mahnić, 27. 3. 1897.

Glasilo izlazi povremeno s dopuštenjem crkvenih vlasti.